

PRIJEDLOG

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Na temelju članka 12. stavka 1. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (Narodne novine, broj 28/96) i članka 31. stavka 3. Zakona o Vladi Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 150/11, 119/14 i 93/16), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj _____ donijela

ZAKLJUČAK

1. Prihvaća se Izvješće o vođenim pregovorima za sklapanje Ugovora između Republike Hrvatske i Republike Koreje o socijalnoj sigurnosti, u tekstu koji je Vladi Republike Hrvatske dostavilo Ministarstvo rada i mirovinskoga sustava aktom KLASA: 910-02/14-01/106, URBROJ: 524-05-02/4-18-38, od dana 29. svibnja 2018. godine;

2. Utvrđuje se da je usuglašeni tekst Ugovora iz točke 1. ovoga Zaključka u skladu s utvrđenom osnovnom za vođenje pregovora i sklapanje Ugovora;

3. Ugovor iz točke 1. ovoga Zaključka potpisat će, u ime Republike Hrvatske, ministar rada i mirovinskoga sustava.

KLASA:
URBROJ:

Zagreb,

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

Obrazloženje

Točkom 1. Zaključka utvrđuje se da Vlada prihvaća Izvješće o vođenim pregovorima za sklapanje Ugovora između Republike Hrvatske i Republike Koreje o socijalnoj sigurnosti, koji su vođeni temeljem Odluke Vlade Republike Hrvatske o pokretanju postupka za sklapanje Ugovora između Republike Hrvatske i Republike Koreje o socijalnoj sigurnosti, KLASA: 022-03/17-11/26, URBROJ: 50301-25/14-17-2 od dana 1. lipnja 2017. godine.

Točkom 2. Zaključka utvrđuje se da je usuglašeni tekst Ugovora između Republike Hrvatske i Republike Koreje o socijalnoj sigurnosti u skladu s utvrđenom osnovom za vođenje pregovora i sklapanje Ugovora.

Točkom 3. Zaključka utvrđuje se da će Ugovor između Republike Hrvatske i Republike Koreje o socijalnoj sigurnosti, u ime Republike Hrvatske, potpisati ministar rada i mirovinskoga sustava.

IZVJEŠĆE

O VOĐENIM PREGOVORIMA ZA SKLAPANJE UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I REPUBLIKE KOREJE O SOCIJALNOJ SIGURNOSTI

OPIS STANJA

U odnosima Republike Hrvatske i Republike Koreje do sada nije uspostavljen niti jedan vid suradnje u području socijalne sigurnosti. Zbog nepostojanja međunarodnog ugovora o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti, hrvatski radnici koji rade na državnom području Republike Koreje i korejski radnici koji rade na državnom području Republike Hrvatske ne mogu ostvariti prava iz socijalne sigurnosti.

S tim u vezi, Veleposlanstvo Republike Koreje izvijestilo je Ministarstvo vanjskih i europskih poslova Republike Hrvatske, u ožujku 2016. godine, o interesu Republike Koreje za sklapanjem ugovora o socijalnoj sigurnosti te je dostavljen prijedlog teksta Ugovora koji je zajedno s hrvatskim prijedlogom predstavljao osnovu za pregovore.

Vlada Republike Hrvatske donijela je Odluku o pokretanju postupka za sklapanje Ugovora između Republike Hrvatske i Republike Koreje o socijalnoj sigurnosti (KLASA: 022-03/17-11/26, URBROJ: 50301-25/14-17-2 od 1. lipnja 2017. godine) i formirano je izaslanstvo Republike Hrvatske za pregovore i utvrđen je tekst Ugovora koji predstavlja osnovu za vođenje pregovora. Korejska strana je diplomatskim putem obaviještena o predmetnoj Odluci, a nakon što je izrazila spremnost za početak pregovora razmijenjeni su Nacrti prijedloga ugovora.

TIJEK PREGOVORA

Od 12. – 15. rujna 2017. godine održan je u Zagrebu prvi i jedini krug pregovora između izaslanstava Republike Hrvatske i Republike Koreje tijekom kojeg je usuglašen veći dio Nacrta ugovora između Republike Hrvatske i Republike Koreje o socijalnoj sigurnosti, koji je bio osnova za vođenje pregovora (u daljnjem tekstu: Nacrt ugovora).

Budući da je osnovna razlika u Nacrtu ugovora koji je predložila hrvatska strana, u odnosu na onaj koji je predložila korejska strana, u odredbama koje se odnose na obvezno zdravstveno osiguranje i zdravstvenu zaštitu, koje nisu bile sadržane u korejskom Nacrtu ugovora, zatraženo je od korejske strane da se do početka pregovora izjasni o hrvatskom prijedlogu prihvaća li pregovore o odredbama koje se tiču zdravstvenog osiguranja i zdravstvene zaštite. Korejska strana je predložila brisanje dijelova Nacrta ugovora koji se odnose na zdravstvenu zaštitu i prava iz zdravstvenog osiguranja iz razloga nekompatibilnosti sustava, te su nakon dogovora obaju strana navedene odredbe izbrisane. S obzirom na brisanje odredbi koji se odnose na zdravstveno osiguranje i zdravstvenu zaštitu, imenovani članovi izaslanstva u čijem djelokrugu se uređuje područje zdravstvenog osiguranja i zdravstvene zaštite (predstavници Ministarstva zdravstva i Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje) nisu ni sudjelovali na pregovorima održanim u Zagrebu od 12. do 15. rujna 2017. godine.

Tijekom pregovora u rujnu 2017. godine Nacrt ugovora je dogovoren u cijelosti osim jedne odredbe koja se odnosi na stjecanje invalidskih i obiteljskih mirovina, a koja je dogovorena naknadnom razmjenom diplomatskih nota u prosincu 2017. godine.

Elektroničkim putem i razmjenom diplomatskih nota u veljači i ožujku 2018. godine dogovorene su manje jezične i pravopisne ispravke te je usuglašen tekst Nacrta ugovora u cijelosti, čime su pregovori uspješno okončani.

Nacrt ugovora na engleskom jeziku i hrvatskom jeziku prilažu se uz ovo Izvješće.

NACRT

UGOVOR
IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE
I REPUBLIKE KOREJE
O SOCIJALNOJ SIGURNOSTI

Republika Hrvatska i Republika Koreja (u daljnjem tekstu: ugovorne stranke),
želeći urediti odnose između dviju zemalja u području socijalne sigurnosti,
sporazumjele su se kako slijedi:

DIO I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Definicije

1. U svrhu ovog Ugovora primjenjuju se sljedeće definicije:

- (a) „Hrvatska“ označava Republiku Hrvatsku, a „Koreja“ označava Republiku Koreju;
- (b) „državljanin“ označava, u odnosu na Hrvatsku, hrvatskog državljanina kako je definirano sukladno hrvatskim zakonima na snazi, a u odnosu na Koreju, korejskog državljanina kako je definirano Zakonom o državljanstvu;
- (c) „zakonodavstvo“ označava zakone i propise navedene u članku 2. ovog Ugovora;
- (d) „nadležno tijelo“ označava, u odnosu na Hrvatsku, ministarstvo nadležno za provedbu hrvatskog zakonodavstva navedenog u članku 2. ovog Ugovora i, u odnosu na Koreju, Ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi;
- (e) „tijelo za vezu“ označava tijelo ili ustanovu sukladno Administrativnom sporazumu za provedbu ovoga Ugovora nadležno za međusobnu komunikaciju između ustanova radi provedbe ovog Ugovora;
- (f) „nadležna ustanova“ označava, u odnosu na Hrvatsku, tijelo ili organ nadležan za primjenu zakonodavstva navedenog u članku 2. ovog Ugovora, i, u odnosu na Koreju, Nacionalnu mirovinsku službu;
- (g) „osiguranik“ označava osobu koja je osigurana ili je bila osigurana sukladno zakonodavstvu navedenom u članku 2. ovog Ugovora;

- (h) „razdoblje osiguranja“ označava bilo koje razdoblje za koje su plaćeni doprinosi ili bilo koje drugo razdoblje izjednačeno s doprinosnim razdobljem prema zakonodavstvu navedenom u članku 2. ovog Ugovora;
- (i) „davanje“ označava svako davanje predviđeno zakonodavstvom navedenim u članku 2. ovog Ugovora;
- (j) „prebivalište“ označava mjesto u kojem osoba uobičajeno boravi u skladu s važećim zakonima bilo koje ugovorne stranke.

2. Svaki pojam koji nije definiran u stavku 1. ovoga članka ima značenje koje mu pripada prema primjenjivom zakonodavstvu ugovornih stranaka.

Članak 2.

Zakonodavstvo na koje se ugovor primjenjuje

1. Ovaj se Ugovor primjenjuje na sljedeće zakonodavstvo:

- (a) u odnosu na Hrvatsku, na zakone i propise kojima se uređuje sustav obveznog mirovinskog osiguranja;
- (b) u odnosu na Koreju, na Zakon o nacionalnoj mirovini.

2. Ako nije drukčije određeno u ovom Ugovoru, zakonodavstvo iz stavka 1. ovoga članka ne uključuje međunarodne ugovore ili druge međunarodne sporazume o socijalnoj sigurnosti koji mogu biti sklopljeni između jedne ugovorne stranke i treće države ili zakonodavstvo objavljeno u svrhu njihove provedbe.

3. Ovaj Ugovor primjenjuje se i na buduće zakonodavstvo kojim se mijenja, dopunjuje, objedinjuje ili zamjenjuje zakonodavstvo iz stavka 1. ovoga članka.

4. Neovisno o stavku 3. ovoga članka, ovaj Ugovor ne primjenjuje se na zakone ili propise kojima se postojeće zakonodavstvo jedne ugovorne stranke proširuje na nove kategorije korisnika, ako nadležno tijelo te ugovorne stranke u roku šest mjeseci od datuma stupanja na

snagu takvih zakona ili propisa pisanim putem obavijesti nadležno tijelo druge ugovorne stranke da takvo proširenje Ugovora nije predviđeno.

Članak 3.

Osobe na koje se ugovor odnosi

Ovaj se Ugovor odnosi na svaku osobu na koju se primjenjuje ili se primjenjivalo zakonodavstvo bilo koje ugovorne stranke te na uzdržavane i nadživjele članove obitelji takve osobe u smislu primjenjivog zakonodavstva bilo koje ugovorne stranke .

Članak 4.

Jednakost postupanja

1. Ako nije drukčije određeno u ovom Ugovoru, na sve osobe navedene u članku 3. koje imaju prebivalište na državnom području bilo koje ugovorne stranke, kod primjene zakonodavstva ugovorne stranke u vezi s pravom na davanja i isplatom davanja, primjenjuje se načelo jednakog postupanja kao da se radi o državljanima te ugovorne stranke. Ovo se odnosi i na uzdržavane i nadživjele osobe koje prebivaju na području bilo koje ugovorne stranke u pogledu prava koja proizlaze od osoba navedenih u ovom članku.

2. Ako nije drukčije određeno u ovom Ugovoru, svaka odredba zakonodavstva jedne ugovorne stranke koja zahtijeva da pravo na davanja ili isplata davanja ovise o prebivalištu na državnom području te ugovorne strane ne primjenjuje se na osobe koje prebivaju na državnom području druge ugovorne stranke.

Članak 5.

Izvoz davanja

1. Davanja prema zakonodavstvu jedne ugovorne stranke ne mogu se umanjiti, izmijeniti, obustaviti, povući ili ovršiti zbog toga što korisnik ima prebivalište ili boravište na državnom

području druge ugovorne stranke i davanja se isplaćuju na državnom području druge ugovorne stranke, osim ako u ovom Ugovoru nije drukčije određeno.

2. Državljanima druge ugovorne stranke, koji prebivaju na državnom području treće države, davanja omogućena prema zakonodavstvu prve ugovorne stranke isplaćuju se pod istim uvjetima koji vrijede za državljane prve ugovorne stranke koji prebivaju na državnom području treće države.

DIO II.

ZAKONODAVSTVO KOJE SE PRIMJENJUJE

Članak 6.

Opće odredbe

1. Na osobe koje su zaposlene na državnom području jedne ugovorne stranke, u odnosu na to zaposlenje, primjenjuje se zakonodavstvo te ugovorne stranke, čak i ako imaju prebivalište na državnom području druge ugovorne stranke ili ako njihov poslodavac ima registrirano sjedište na području druge ugovorne stranke.

2. Na osobe koje su samozaposlene na državnom području jedne ugovorne stranke, u odnosu na njihovu djelatnost, primjenjuje se zakonodavstvo te ugovorne stranke, čak i ako imaju prebivalište na državnom području druge ugovorne stranke.

3. Na osobe koje su zaposlene ili samozaposlene na državnim područjima obje ugovornih stranaka primjenjuje se zakonodavstvo samo države ugovornice na čijem državnom području uobičajeno borave.

4. Na osobe koje su zaposlene na državnom području jedne ugovorne stranke i samozaposlene na državnom području druge ugovorne stranke primjenjuje se zakonodavstvo prve ugovorne stranke.

Članak 7.

Iznimke od općih odredbi

1. Na osobu na koju se primjenjuje zakonodavstvo jedne ugovorne stranke i koju je njegov/njezin poslodavac uputio da obavlja djelatnosti na državnom području druge ugovorne stranke i dalje će se primjenjivati zakonodavstvo prve ugovorne stranke, pod uvjetom da očekivano trajanje takve djelatnosti ne prelazi 60 mjeseci, ako on/ona zadrži svojstvo zaposlene osobe kod istog poslodavca. Ovaj stavak također se primjenjuje i na osobu na koju se primjenjuje zakonodavstvo jedne od ugovornih stranke i koju je njegov/njezin poslodavac uputio da obavlja djelatnost na državnom području druge ugovorne stranke na kojem taj poslodavac ima svoju podružnicu ili društvo kćer.

2. Na osobu koja redovno obavlja djelatnost kao samozaposlena osoba na državnom području jedne ugovorne stranke te nastavi obavljati sličnu djelatnost na državnom području druge ugovorne stranke i dalje će se primjenjivati zakonodavstvo prve ugovorne stranke, pod uvjetom da očekivano trajanje te djelatnosti ne prelazi 60 mjeseci.

3. U slučaju da se takva djelatnost nastavlja nakon razdoblja navedenog u stavcima 1. i 2. ovoga članka, zakonodavstvo prve ugovorne stranke iz tih stavaka nastaviti će se primjenjivati najdulje 24 mjeseca, na temelju uzajamnog pristanka nadležnih tijela ili ustanova obiju ugovornih strana.

Članak 8.

Osoblje međunarodnih prijevoznčkih poduzeća

1. Na osobu koja je član putujućeg ili letačkog osoblja, zaposlenu kod međunarodnog prijevoznčkog poduzeća koje obavlja usluge međunarodnog prijevoza putnika ili stvari cestovnim, željezničkim, zračnim ili vodenim putevima i koje ima svoje registrirano sjedište na državnom području jedne ugovorne stranke primjenjuje se zakonodavstvo te ugovorne stranke.

2. Bez obzira na stavak 1. ovoga članka, na osobu koja je zaposlena u podružnici ili

predstavništvu poduzeća navedenog u stavku 1. ovog članka koje je osnovano na državnom području druge ugovorne stranke, primjenjuje se zakonodavstvo one ugovorne stranke na čijem državnom području je osnovana takva podružnica ili predstavništvo

Članak 9.

Pomorci

Na osobu koja prebiva na državnom području jedne ugovorne stranke i koja je zaposlena na brodu koji plovi pod zastavom druge ugovorne stranke primjenjuje se zakonodavstvo prve ugovorne stranke.

Članak 10.

Članovi diplomatskih misija, konzularnih ureda i državni službenici

1. Ništa u ovom Ugovoru ne utječe na odredbe Bečke konvencije o diplomatskim odnosima od 18. travnja 1961. godine ili Bečke konvencije o konzularnim odnosima od 24. travnja 1963. godine.

2. Podložno stavku 1. ovoga članka, na osobu koja je zaposlena u državnoj ili bilo kojoj drugoj javnoj službi ugovorne stranke, koja je upućena na rad na državno područje druge ugovorne stranke, primjenjuje se zakonodavstvo prve ugovorne stranke kao da je zaposlena na njezinom državnom području.

Članak 11.

Druge iznimke

Nadležna tijela ili nadležne ustanove ugovornih stranaka se mogu, na zajednički zahtjev zaposlene osobe i njezinog/njegovog poslodavca ili na zahtjev samozaposlene osobe, dogovoriti da odobre iznimke od članaka 6. do 9. ovog Ugovora, u odnosu na određene osobe ili kategorije osoba.

DIO III.
ODREDBE O DAVANJIMA

Članak 12.
Zbrajanje razdoblja osiguranja

1. Kad su razdoblja osiguranja navršena prema zakonodavstvu obiju ugovornih stranaka, nadležna ustanova svake ugovorne stranke uzima u obzir, ako je to potrebno za utvrđivanje uvjeta potrebnih za stjecanje prava na davanja prema zakonodavstvu koje ona primjenjuje, razdoblja osiguranja prema zakonodavstvu druge ugovorne stranke, pod uvjetom da se ta razdoblja osiguranja ne preklapaju s razdobljima osiguranja navršenim prema vlastitom zakonodavstvu.

2. Ako zakonodavstvo jedne ugovorne stranke uvjetuje pravo na određeno davanje postojanjem razdoblja osiguranja navršenih u okviru određenog zanimanja, samo razdoblja osiguranja koja su prema zakonodavstvu druge ugovorne stranke navršena ili priznata kao istovjetna razdobljima osiguranja navršenim obavljanjem istog zanimanja zbrajaju se u svrhu stjecanja prava na takve mirovine.

3. Ako osoba ne ispunjava uvjete za stjecanje prava na davanje na temelju razdoblja osiguranja navršenih prema zakonodavstvu obiju ugovornih stranaka, ni nakon njihovog zbrajanja sukladno odredbama stavaka 1. i 2. ovoga članka, o pravu na davanje odlučuje se zbrajanjem razdoblja osiguranja navršenih prema zakonodavstvu treće države prema kojoj obje ugovorne stranke imaju obvezu na temelju instrumenata socijalnog osiguranja koji predviđaju zbrajanje razdoblja osiguranja, pod uvjetom da se ta razdoblja osiguranja ne preklapaju s razdobljima osiguranja navršenim prema zakonodavstvu obiju ugovornih stranaka.

Članak 13.
Razdoblje osiguranja kraće od 12 mjeseci

1. Ako je ukupno razdoblje osiguranja koje je navršeno prema zakonodavstvu jedne ugovorne stranke kraće od 12 mjeseci, ne priznaje se pravo na davanje prema zakonodavstvu te ugovorne

stranke. Međutim, navedeno se ne primjenjuje ako postoji pravo na davanje samo na temelju tog razdoblja osiguranja.

2. Neovisno o stavku 1. ovoga članka, nadležna ustanova druge ugovorne stranke uzima u obzir razdoblja osiguranja iz stavka 1. ovoga članka u svrhu stjecanja prava na davanje prema zakonodavstvu te ugovorne stranke, kao da su ta razdoblja osiguranja navršena prema zakonodavstvu te ugovorne stranke.

Članak 14.

Određivanje davanja

Davanja se određuju na temelju primjenjivog zakonodavstva odnosno ugovorne stranke, ako u ovom Ugovoru nije drukčije određeno.

Članak 15.

Posebne odredbe koje se odnose na Hrvatsku

1. Ako osoba ispunjava uvjete za stjecanje prava na davanje prema hrvatskom zakonodavstvu bez primjene članka 12. ovog Ugovora, nadležna ustanova Hrvatske određuje iznos davanja isključivo prema hrvatskim razdobljima osiguranja.

2. Ako osoba ispunjava uvjete za stjecanje davanja prema hrvatskom zakonodavstvu samo primjenom odredbe o zbrajanju sadržane u članku 12. ovog Ugovora, nadležna ustanova Hrvatske određuje iznos davanja sukladno hrvatskom zakonodavstvu.

3. Ako bi iznos davanja prema hrvatskom zakonodavstvu bio povoljniji za korisnika ili ako se iznos ne može odrediti sukladno stavku 2. ovoga članka, nadležna ustanova Hrvatske određuje iznos na sljedeći način:

- (a) nadležna ustanova prvo izračunava teoretsku svotu davanja na koju bi podnositelj zahtjeva imao pravo da su sva razdoblja osiguranja navršena prema hrvatskom zakonodavstvu;
- (b) na temelju teoretske svote iz točke (a) ovoga stavka izračunava se stvarna svota davanja koje se isplaćuje razmjerno trajanju razdoblja osiguranja navršenih prema hrvatskom zakonodavstvu i zbrojenim razdobljima osiguranja. Međutim, ako su zbrojena razdoblja osiguranja duža od najdužega razdoblja osiguranja propisanog hrvatskim zakonodavstvom za izračunavanje najviše svote davanja, nadležna ustanova utvrđuje stvarnu svotu davanja u odnosu na najduže razdoblje osiguranja;
- (c) za izračun davanja nadležna ustanova uzima u obzir ostvarenu zaradu ili osnovicu osiguranja isključivo prema hrvatskom zakonodavstvu.

4. Ako je mirovinsko davanje priznato isključivo primjenom članka 12. stavka 3. ovog Ugovora, razdoblja osiguranja navršena sukladno zakonodavstvu treće države na koje se poziva u tom stavku uzet će se u obzir radi primjene stavka 3. ovog članka.

Članak 16.

Posebne odredbe koje se odnose na Koreju

1. Ako se radi utvrđivanja prava na davanja prema korejskom zakonodavstvu uzmu u obzir razdoblja osiguranja navršena prema hrvatskom zakonodavstvu, u skladu s člankom 12. stavkom 1. ovoga Ugovora, davanje se određuje na sljedeći način:

- (a) nadležna ustanova Koreje najprije određuje iznos davanja jednak iznosu koji bi bio isplaćen osobi kao da su sva razdoblja osiguranja koja se uzimaju u obzir prema zakonodavstvu obju ugovornih stranaka navršena prema korejskom zakonodavstvu. Kako bi utvrdila iznos davanja, nadležna ustanova Koreje uzima u obzir prosječni mjesečni uobičajeni prihod kojeg je osoba ostvarivala dok je bila obuhvaćena korejskim zakonodavstvom.

(b) nadležna ustanova Koreje određuje djelomično davanje koje se plaća sukladno korejskom zakonodavstvu na temelju iznosa davanja određenog sukladno točki (a), prema omjeru između trajanja razdoblja osiguranja koja se uzimaju u obzir u skladu s vlastitim zakonodavstvom i ukupnog trajanja razdoblja osiguranja uzetih u obzir prema zakonodavstvu dviju ugovornih stranaka.

2. Ako su uvjeti potrebni za ostvarivanje prava na davanje ispunjeni tek nakon primjene članka 12. stavka 3., razdoblja osiguranja koja su navršena prema zakonodavstvu treće države na koje se poziva u tom stavku, razmotrit će se u svrhu primjene stavka 1. ovog članka.

3. Kod primjene stavka 1. ovoga članka, samo se broj mjeseci za svaku kalendarsku godinu razdoblja osiguranja navršenih prema hrvatskom zakonodavstvu smatra razdobljem osiguranja prema hrvatskom zakonodavstvu.

4. Razdoblje za koje nisu ispunjene obaveze, odnosno razdoblje za koje su doprinosi propisani ali nisu uplaćeni, a koje će se uzeti u obzir radi utvrđivanja uvjeta potrebnih za ostvarivanje prava na invalidska ili obiteljska davanja, uključuju samo razdoblje za koje nisu ispunjene obaveze prema korejskom zakonodavstvu.

5. Jednokratna isplata odobrava se hrvatskim državljanima prema istim uvjetima kao i korejskim državljanima. Bez obzira na članke 4. i 5. ovog Ugovora, jednokratna isplata isplaćuju se državljanima treće države samo u skladu s korejskim zakonodavstvom.

DIO IV.
RAZNE ODREDBE

Članak 17.
Administrativni sporazum

1. Nadležna tijela ugovornih stranaka sklapaju Administrativni sporazum kojim utvrđuju mjere potrebne za provedbu ovog Ugovora.
2. Administrativnim sporazumom određena su tijela za vezu i nadležne ustanove ugovornih stranaka.

Članak 18.
Razmjena informacija i uzajamna pomoć

1. Nadležna tijela, nadležne ustanove i tijela za vezu obiju ugovornih stranaka surađuju na sljedeći način:
 - (a) uzajamno obavješćujući jedna druge o svim informacijama potrebnim za provedbu ovog Ugovora, u mjeri koju zakonodavstvo koje primjenjuju to dopušta;
 - (b) uzajamnim pružanjem usluge i pomoći u odnosu na utvrđivanje prava i isplatu svih davanja prema ovom Ugovoru ili zakonodavstvu koje se primjenjuje na temelju ovog Ugovora, kao da primjenjuju vlastito nacionalno zakonodavstvo;
 - (c) obavještavanjem jedna druge o mjerama poduzetim radi provedbe ovog Ugovora ili o promjenama u vlastitom nacionalnom zakonodavstvu, ako te promjene utječu na provedbu ovog Ugovora.
2. Usluge i pomoć iz stavka 1 podstavka (b) ovog članka pružaju se bez naknade, uzimajući u obzir sve iznimke koje će biti dogovorene Administrativnim sporazumom sklopljenim u skladu s člankom 17. stavkom 1.

Članak 19.

Zaštita podataka

1. Osobni podaci koje nadležno tijelo, nadležna ustanova ili tijelo za vezu jedne ugovorne stranke dostavlja prema ovom Ugovoru nadležnom tijelu, nadležnoj ustanovi ili tijelu za vezu druge ugovorne stranke, smatraju se povjerljivima i mogu se koristiti isključivo u svrhu provedbe ovog Ugovora i zakonodavstva koje se primjenjuje na temelju ovog Ugovora. U odnosu na takve podatke koje zaprimi nadležno tijelo, nadležna ustanova ili tijelo za vezu jedne ugovorne stranke primjenjuje se zakonodavstvo te ugovorne stranke.

2. Bez obzira na zakonodavstvo ili upravnu praksu jedne ugovorne stranke, ni jedan podatak kojeg je ta ugovorna stranka primila od druge ugovorne stranke ne smije se dostaviti ili objelodaniti trećoj državi ili bilo kojoj drugoj organizaciji na državnom području jedne ugovorne stranke, bez prethodne pisane suglasnosti druge ugovorne stranke.

Članak 20.

Izuzeće od plaćanja pristojbi i ovjera dokumenata

1. Ako zakonodavstvo jedne ugovorne stranke predviđa da su bilo koji dokumenti ili potvrde koji se podnose nadležnom tijelu ili nadležnoj ustanovi te ugovorne stranke u cijelosti ili djelomično izuzeti od plaćanja pristojbi ili troškova, uključujući konzularne pristojbe i administrativne troškove, navedeno izuzeće također se primjenjuje na odgovarajuće dokumente ili potvrde koji se podnose nadležnom tijelu ili nadležnoj ustanovi druge ugovorne stranke radi primjene ovog Ugovora ili zakonodavstva druge ugovorne stranke.

2. Dokumenti ili potvrde koje izdaju nadležno tijelo ili nadležna ustanova bilo koje ugovorne stranke radi primjene ovog Ugovora ili zakonodavstva druge ugovorne stranke, izuzimaju se od obveze ishoda ovjere od strane diplomatskih ili konzularnih tijela ili od bilo kakvih drugih sličnih formalnosti.

3. Preslike dokumenata ili potvrda koje je nadležno tijelo ili nadležna ustanova jedne ugovorne strane ovjerila kao istinite i točne preslike, prihvaćaju se kao istinite i točne preslike nadležnog tijela ili nadležne ustanove druge ugovorne stranke, bez potrebe daljnjeg ovjeravanja.

Članak 21.

Jezik komuniciranja

1. Nadležna tijela, nadležne ustanove i tijela za vezu ugovornih stranaka mogu izravno komunicirati jedni s drugima, kao i s bilo kojom osobom, neovisno o tome gdje ta osoba prebiva, kad god je to neophodno radi primjene ovoga Ugovora ili zakonodavstva koje se primjenjuje na temelju ovog Ugovora. Prepiska se može odvijati na bilo kojem službenom jeziku bilo koje od ugovornih stranaka ili na engleskom jeziku.

2. Nadležno tijelo ili nadležna ustanova ugovorne stranke ne može odbiti zahtjev ili dokument samo zato što je sastavljen na službenom jeziku druge ugovorne stranke.

Članak 22.

Podnošenje zahtjeva, obavijesti ili žalbi

1. Svaki zahtjev, obavijest ili žalba u vezi s određivanjem ili isplatom davanja prema zakonodavstvu jedne ugovorne stranke koji su, sukladno tom zakonodavstvu, u propisanom roku trebali biti predani nadležnom tijelu ili nadležnoj ustanovi te ugovorne stranke, a u istom roku su predani nadležnom tijelu ili nadležnoj ustanovi druge ugovorne stranke, smatraju se predanima nadležnom tijelu ili nadležnoj ustanovi prve ugovorne stranke.

2. Ako, nakon stupanja na snagu ovoga Ugovora, osoba podnese pisani zahtjev za davanja nadležnoj ustanovi ugovorne stranke prema zakonodavstvu te ugovorne stranke, smatrat će se da je podnijela zahtjev za odgovarajuće davanje prema zakonodavstvu druge ugovorne stranke, pod uvjetom da ta osoba obavijesti nadležnu ustanovu prve ugovorne stranke da su razdoblja osiguranja navršena prema zakonodavstvu druge ugovorne stranke. Međutim, gore navedeno ne

primjenjuje se ako osoba izričito zatraži da se zahtjev ograniči na davanja prema zakonodavstvu prve ugovorne stranke.

3. U svim slučajevima na koje se odnosi stavak 1. ili 2. ovog članka, nadležno tijelo ili nadležna ustanova kojima su zahtjev, obavijest ili žalba podneseni obvezni su naznačiti datum njihovog primitka i neodgodivo proslijediti taj zahtjev, obavijest ili žalbu nadležnom tijelu ili nadležnoj ustanovi druge ugovorne stranke.

Članak 23.

Isplata davanja

1. Nadležna ustanova ugovorne stranke odgovorne za isplatu davanja sukladno ovom Ugovoru može isplatiti davanje u valuti te ugovorne strane.

2. Ako korisnik davanja prebiva na državnom području druge ugovorne stranke, davanje navedeno u stavku 1. ovoga članka, na zahtjev korisnika davanja, isplaćuje se u slobodno konvertibilnoj valuti.

3. U slučaju da jedna od ugovornih stranaka uvede deviznu kontrolu ili druge slične mjere ograničavanja isplate, doznaka ili prijenosa sredstava ili financijskih instrumenata osobama izvan svojega državnog područja, ta je ugovorna stranka obvezna neodgodivo poduzeti odgovarajuće mjere za osiguranje isplate svih svota koje moraju biti plaćene u skladu s ovim Ugovorom osobama navedenim u članku 3.

Članak 24.

Rješavanje nesuglasica

1. Sve nesuglasice koje se odnose na tumačenje ovog Ugovora rješavaju se konzultacijama između ugovornih stranaka.
2. Sve nesuglasice koje se odnose na primjenu ovog Ugovora rješavaju se konzultacijama između nadležnih tijela ugovornih stranaka.

DIO V.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 25.

Prijelazne odredbe

1. Ovim Ugovorom se ne utvrđuje nikakvo pravo na ostvarivanje davanja za bilo koje razdoblje navršeno prije datuma stupanja na snagu ovog Ugovora.
2. Sva razdoblja osiguranja navršena prije datuma stupanja na snagu ovog Ugovora, kao i svi drugi relevantni događaji koji su nastali prije tog datuma, uzimaju se u obzir prilikom određivanja prava na davanje prema ovom Ugovoru. Međutim, niti jedna nadležna ustanova ugovorne stranke neće biti dužna uzeti u obzir razdoblja osiguranja koja su navršena prije najranijeg datuma za kojeg se razdoblja osiguranja mogu priznati prema njezinom zakonodavstvu.
3. Odluke kojima se utvrđuju prava na davanja, koja su nastala prije stupanja na snagu ovog Ugovora, ne utječu na prava koja proizlaze iz njega.
4. Davanja utvrđena prije stupanja na snagu ovog Ugovora mogu biti ponovno utvrđena na temelju zahtjeva, ako promjena takvih davanja proizlazi isključivo iz odredbi ovog Ugovora, osim ako su ta davanja dodijeljena kao jednokratne isplate. Primjena ovog Ugovora ne može imati za posljedicu nikakvo smanjenje iznosa davanja za koje je pravo utvrđeno prije stupanja na

snagu ovog Ugovora.

5. Primjenom članka 7. u slučaju osoba koje su upućene u ugovornu stranku prije datuma stupanja na snagu ovog Ugovora, smatra se da razdoblja upućivanja navedena u tom članku počinju danom stupanja na snagu ovog Ugovora.

6. Odredbe Dijela III. primjenjuju se samo na davanja za koja je podnesen zahtjev na dan ili nakon dana stupanja na snagu ovog Ugovora.

Članak 26.

Stupanje na snagu

Ovaj Ugovor stupa na snagu prvog dana trećeg mjeseca nakon mjeseca u kojem je svaka ugovorna stranka primila od druge ugovorne stranke pisanu obavijest da je ispunila sve uvjete za stupanje na snagu ovog Ugovora.

Članak 27.

Razdoblje trajanja i prestanak

1. Ovaj Ugovor ostaje na snazi na neodređeno vrijeme.

2. Ovaj Ugovor može okončati svaka ugovorna stranka dostavom pisane obavijesti o njegovom okončanju drugoj ugovornoj stranci. U tom slučaju, Ugovor prestaje biti na snazi posljednjeg dana dvanaestog mjeseca nakon mjeseca u kojem je druga ugovorna stranka primila obavijest.

3. Ako se ovaj Ugovor okonča sukladno stavku 2. ovog članka, on nastavlja proizvoditi učinak u odnosu na bilo koju osobu koja:

(a) na datum prestanka Ugovora prima davanja ili

(b) je prije isteka razdoblja iz stavka 2. podnijela zahtjev za davanja te bi imala pravo na njih.

U POTVRDU TOGA, niže potpisani, propisno za to ovlašteni, potpisali su ovaj Ugovor.

SASTAVLJENO u dva primjerka u _____dana _____ 20_____, na hrvatskom, korejskom i engleskom jeziku pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, prevladavat će engleski tekst.

ZA REPUBLIKU HRVATSKU

ZA REPUBLIKU KOREJU